

Preek bij de bevestigingsdienst 19 juni 2005 Talma Sionsberg Dokkum

Voorganger: ds. Ulbe Tjallingii
Schriftlezing: SPREUKEN 8, 22-36

Gemeente,

Is het mogelijk om dichtbij God te leven?

Die vraag houdt mij al vele jaren bezig. Is het mogelijk om dichtbij God te leven?

De eerste vijftien jaren van mijn leven waren gelukkig, onbezorgd en liefdevol. Als jongste kind in een groot gezin huppelde ik vrolijk en vrij door het leven. Toen werd onze moeder ernstig ziek, en ze stierf. Wij bleven verslagen achter. Sindsdien ben ik nog steeds onderweg met die vraag:
Is het mogelijk om dichtbij God te leven?

Is het mogelijk om dichtbij God te leven, ondanks ziekte en dood?
Hier in dit verpleeghuis hebben we veel te stellen met ziekte en dood; is het dan toch mogelijk om dichtbij God te leven?
Is het mogelijk om dichtbij God te leven, als je een ernstig langdurig ziekteproces doormaakt?
Is het mogelijk om dichtbij God te leven als je pijn hebt?
Is het mogelijk om dichtbij God te leven, als het leven je bij de handen afbreekt?
Is het mogelijk om dichtbij God te leven, als je aangezegd is dat je zult gaan sterven?

In de afgelopen jaren heb ik zo nu en dan wel eens een antwoord gezien op die vraag. Regelmatig zag ik in mijn werk als dominee mensen die dichtbij God leefden en dan was ik wel eens wat jaloers en dacht: Kon ik dat ook maar zo.

Eén van de mooiste antwoorden op deze vraag vind ik nog altijd: Waar liefde woont, daar is God. Je kunt dus dichtbij God leven, als je liefde doet, liefde geeft, en liefde ontvangt.

En misschien is geestelijk verzorger zijn ook wel mijn antwoord op die vraag.

Maar de vraag blijft me bezighouden: Is het mogelijk om dichtbij God te leven?

We voelen het vaak andersom: Ziekte of tegenslag geven ons het gevoel dat we van God verwijderd raken. En hoevelen zullen er niet zijn in dit verpleeghuis en in het ziekenhuis die dat zo voelen.

Pijn en verdriet lijken ons van God te verwijderen.
En daarom opnieuw die vraag: Hoe leef ik dicht bij God?

Als we nu de Bijbel openslaan, vandaag bij Spreuken en zoeken naar een antwoord op die vraag, dan sta je even aan de grond genageld! Want hier lezen we dat, voordat het scheppingswerk is begonnen, dus voordat er nog maar iets gemaakt was, toen was God er al.

En God had ook al een kind, voordat Hij de schepping maakte, en dat kind was zelfs zijn lievelingskind, nl. de Wijsheid.

Dus voordat er enige schepping was, was God er al en was er al de Wijsheid.
En dat betekent dat God eigenlijk in principe overal en altijd dichtbij is.
En dan is eigenlijk de vraag 'hoe leef ik dicht bij God' overbodig, want God is in ons en om ons heen, wie wij ook zijn en wat er ook gebeurt.

Dit is een groot houvast, zeker voor mensen die met ziekte en handicaps worstelen: De nabijheid van God is geen vraag, maar een zekerheid. Daar kun je van op aan. Wat er ook gebeurt, hoe ziek je ook bent, hoe verdwaald je misschien bent, God is nabij. Dat is een belofte. En gelukkig voor velen een bron van kracht.

En wat is dat dan toch bijzonder dat de Bijbel zegt, dat ons leven niet zomaar uit het niets komt, want God was er al vóór ons. En wat een troostrijke gedachte dat we ook na dit leven nooit in het niets zullen verdwijnen. Dan durft een mens wel te leven.

Spreuken zegt: Wijsheid is het lievelingskind van God.
Een geestelijk verzorger moet ook dit lievelingskind van God onder de aandacht brengen, om mensen in de zorg te stimuleren om wijze beslissingen te nemen.

Geestelijk verzorgers hebben een roeping om aan artsen, aan bewoners, aan familieleden, aan ieder die hier in dit huis een taak verricht de vraag te stellen: Wat is wijsheid?

Niet omdat wij de wijsheid in pacht hebben, maar omdat wij de Schriften horen zeggen:

*Wie wijsheid vindt, vindt het leven
en wie wijsheid haat, bemint de dood.*

Het is onze taak om vanuit de Schriften te getuigen, dat ieder mens uit God en in wijsheid geboren is. En wie in wijsheid geboren is moet geen dwaze dingen doen.

Wat is wijsheid in het ziekenhuis, een plek waar dagelijkse vergaande beslissingen worden genomen over het leven en de kwaliteit van het leven van de mens?

Wat is wijsheid in het dagelijks leven van dit verpleeghuis, waar geworsteld wordt met vragen rond leven en dood?

Wat is wijsheid in de gezondheidszorg, als die moet concurreren ten koste van mensen?

Wat is wijsheid in dit huis, waar wonderen gebeuren, maar waar ook fouten worden gemaakt?

Wat is wijsheid voor ons, geestelijk verzorgers, die de mens zien als een geschenk van God?

Wat is wijsheid voor u, voor mij, op dit moment in mijn leven?

“Gelukkig is elk mens, die luistert naar Wijsheid, want die mens zal leven vinden”.

In de kerk hebben we het altijd veel over dat andere kind van God, Jezus zijn Zoon, die grote wijsheidsleraar. Hij is de belichaming van Gods nabijheid. Door Hem kennen wij God.

Dankzij Hem weten wij nog zekerder dat wij na dit leven niet in het niets wegzinken. Die blijde boodschap van de Zoon Jezus geven we elkaar steeds opnieuw mee.

Maar wij kunnen ook veel goeds ontvangen van de Wijsheid, dat andere kind van God.

Want ook in Wijsheid is God ons zeer nabij.

Ik hoop dat het mij in mijn werk hier een beetje mag lukken om die nabijheid van God aan het licht te brengen. En ik hoop dat wij als geestelijk verzorgers wijsheid het aandurven om steeds weer die vraag te stellen: Wat is Wijsheid?

Deze dag is voor mij persoonlijk een nieuw begin, om hier in deze gemeenschap te werken. En ik ben blij dat ik dat mag doen. In Zwaagwesteinde heb ik als dominee het vak geleerd, in Stiens heb ik mezelf kunnen ontwikkelen als pastor. De afgelopen vier jaar heb ik de muziek weer teruggevonden als belangrijke inspiratiebron. En nu mag ik hier en in Ferwert levensbegeleider zijn van mensen. Ik vind het een groot voorrecht.

Ik denk wel eens: Stel dat mijn moeder niet was overleden toen ik 15 jaar was? Zou ik dan ook dominee zijn geworden, of misschien was ik wel buschauffeur geworden, dat leek mij als jongetje geweldig, of zou ik dan een beroemd organist zijn inmiddels, ergens in een kathedraal in Engeland?

Ik vraag het me wel eens af.

Maar feit is gewoon, dat ik nu her ben, op deze plek.

In ieder geval heb ik geleerd dat gemis en verdriet heel zwaar kunnen voelen, maar als we er met wijsheid naar kijken, dan kan zelfs gemis een inspiratiebron zijn.

Ziekte en dood, ze kunnen aanvoelen als scherpe speren en als een vijand, maar als we er met wijsheid en liefde naar durven kijken, dan is zelfs de dood een liefdevol moment.

Het evangelie van vandaag is: Wij leven dichtbij God, want GOD is nabij. Dat is zeker.

Ons werk mag van die nabijheid getuigen!
God zegene ons daarbij.

AMEN